abiga asja joonele oleks oskand kohendada. Ehk kül Inglased muido kõigesugustes uue targa tööde ettewõtmisses wäga osawad näitawad, siiski leitakse neil sagedast seda meelemõistuse puudust, mis inimesel igapääwasel tallitamistel tarwis on. Meie Wene ja Prantsuse wägi oli selle poolt paljo osawam. Mis pöörane Inglis tallituse-walitsus mitmes tükis oli, sest saago siin aga üks tükike räägitud. Sel aeal, kui sõamecstel kõige kibedam puudus jalawarju pärast käte juhtus, seisis üks kingadega täidetud laew neli nädalad Balaklawi sadamas ja läks wiimaks sealt Warna linna kõige koormaga jälle tegasi, kui seda meest ei leidnud, kes kingi pidi wastawõtma. — Kodund saadetud moona ja tarwitusi oli mitmes tükis üle liigselt senna koko weetud, nõnda et kuliši sadade kaupa mere kaldal wirnas seisis, aga kui midagi kibedast tarwis oli, siis ei teadnud kedagi, kust seda otsida. Sellepärast hallitas sadama ligidal, ehk läks muido paljo asju nurja, kellest laagris kedagi kasu ei saanud.

Kui wana Pakkase poeg, talwe külm porise tee tahendanud ja kindla sillaga ületõmmanud, et meestel moona toomine hõlpsamaks läks, tõusis jälle teiselt poolt puudus, nii hästi mõnusa talweriide kui kindla pääwarju pärast. Laewad, mis talweriideid kodunt toonud, olid maru tuule hullamisel mere põhja koormaga tükis läinud, pealegi mõnda laewameest seltsis uputanud. — Waewalt leidsid mehed laagris niipaljo põletamise tarwitusi, et tuld wõisid teha, kohmetand näpude painutuseks. Suuremal hulgal ei olnud tuule ja külma wasta midagi urtsiko sarnalist warju, waid pidid rebase kombel koopaid maa sisse uuristama, kui warju tahtsid saada. Mullane, sõmerane ja sawine maapind kergitab sähärdust tööd, aga kus kui siin igas kohas kaljune põhi wasta tuleb, lähäb koopa kaewamine raskeks tööks. Mõnel oli hobose nahk, teisel paljas riide tük koopa katukseks seatud; suurem osa wäge seisis talwe hakatusel suwistes, riidest tehtud telkides, mis waewalt wihma, aga ei ial tuule ega külma warju wõinud anda. Sagedast kiskusid rasked tuulemarud telgid ja koopa katuksed meeste pealt ära ja wiisid neid kaugele.

Mõne nädala pärast tõiwad laewad Inglismaalt laudadest koko löödud urtsikuid senna, kus sees 20 meest aset wõisid wõtta, nõnda toodi ka kiwisüsi soenduse tarbeks ja huka läinud laewa koormate asemelle talweriideid ja willasid sukke.

Aga neist wiletsustest ei tahtnud ma siin jutustada, weel wähäm sõa werewalamise tegusi pikemalt maalida, kellest omal aeal „Tallinna kodaniku sõbradelle kirjutud raamatukesed“ mõnda tähelpanemise wäärt tükikest juba awaldanud. Üht küsimist ei tohi ma mite jätta. Mikspärast, auulik „Tallinna kodanik!“ kes teie Soome ja Kuusalo ligemal elate kui mina, enast muido edasiastuwa rahwa seltsimeheks tunnistate: — mikspärast olete oma jalga wana pöörase kirjakombe kammitsasse sidunud? — — Kes oma parema tundmise wasta, üksnes pime-